

ВЕСЕЛИ СТРАНИЧКИ

На гости.

Двама тръгнахме по гости —
Татка, мама навѣстиме,
Да поглождимъ рибни кости
И съ смѣтânка се гостиме.

Изведнажъ — отдѣ се взеха
Дѣчурлига срѣщу нази;
Че на нась се тѣ присмѣха:
Подигравки — Богъ да пази!

Боже мой! Та салъ това ли!
— Дѣрпатъ, щипятъ — ний пищиме,
Тѣ се смѣятъ. Кой те жали?
Ний ги плашимъ и крещиме. . . .

Не помогна и заплаха,
— Стигать ли имъ умоветѣ? . . .
Ей слѣдъ туй се пъкъ сдумаха
Да ни духватъ въ носоветѣ . . .

Ний кипнѣхме, и тогава
Изподраскахме дѣцата.
Тѣ писнѣха, — отъ тазъ врѣва
Дойде майка имъ съ метлата.